

Å knipe sykdom av ved roten Nipping disease in the bud

The Christian Science Journal, september 2009

Bea Roegge

Sannsynligvis vil alle være enige i at sykdom er unormalt og ikke kroppens naturlige tilstand. Og de fleste vil også være enige i at sykdom kan forhindres, selvom vi kanskje har svært forskjellige oppfatninger når det gjelder metodene for forebygging.

De som stoler helt og holdent på bønn slik Kristen Vitenskap lærer for å forhindre at sykdom utvikles i kroppen vet at de må være oppmerksomme på hva de slipper inn i bevisstheten. De forstår at sykdom og disharmoni ofte kommer som en mental forestilling. Og at en forestilling ikke krever åpenlyst bevis, men ofte slipper ganske lett inn i tankene og blir akseptert ubemerket. Forestillinger som har å gjøre med vårt fysiske velvære strømmer stadig inn i tankene. Noen av disse sendes med vilje for å gripe forstyrrende inn i Kristen Vitenskaps virksomhet som frelser og helbreder. Det kan også være konklusjoner trukket på grunnlag av medisinsk teori og praksis, eller simpelthen overtro. Uansett kilde, avventer slike forestillinger en ubevisst godkjenning.

Det kreves mental våkenhet for ikke å bli påvirket av disse forestillingene. Mange har funnet at det hjelper å følge en rettledning i Kirkehåndboken (s.42). I vedtektene står det, blant annet, "Det påhviler ethvert medlem av denne kirke daglig å forsvare seg mot aggressiv mental suggesjon," og fortsetter ved å vise til at slike forestillinger kan få oss til å glemme eller forsømme å gjøre det gode som Kristen Vitenskap setter oss i stand til å gjøre for andre.

Å daglig bygge et forsvar mot slike mentale inntrengelser ved å fylle tankene med sannheter om Guds godhet og uendelige natur gjør det mulig å avsløre en forestilling for det den er. Uansett hvor aggressiv en gitt profeti om forestående ondskap virker, er den ikke et faktum som krever handling, og et symptom er heller ikke "noe". Disse er aldri noe annet enn mentale villfarelser, og må slettes fra tankene. Vi må være våkne for å forstå at kroppslig funksjonshemming ofte dukker opp simpelthen som en antagelse eller et mentalt bilde, kanskje fremkalt av en aktuell historie i nyhetene, en reklame, eller ved at noen snakker om sine fysiske problemer.

Tanken på sykdom kan begynne slik: "Jeg har vondt i ryggen." Gjenkjenner du dette som en antatt forestilling og ikke en virkelig kroppslig tilstand, kan du avvise å ta det inn over deg i stedet for å tillate det å fortsette å utvikle seg i tankene. Du kan ta deg tid til å innse at ubehag ikke er naturlig, og avvise det med overbevisningen om at smerten ikke har støtte i noen sannhet og ikke behøver å bli akseptert som virkelig. Videre kan du innse at ubehaget ikke har noen historisk bakgrunn og ikke innebærer noen trussel om fortsatt eller tiltagende sykdom eller lidelse. Selv om det forsøker å sloss om oppmerksomhet, er smerten eller sykdommen egentlig ikke mer enn en forestilling og har ikke den virkelighet eller vedvarende verdi som åndelig sannhet har.

Bibelen forklarer at Gud skapte alt, og at Han så alt det Han hadde gjort og, "se, det var overmåte godt" (1M 1:31). Dette er virkeligheten i vår tilværelse, nå og for alltid. Ens sanne identitet, eller legeme, er åndelig og god, og derfor er alt som ikke er godt ikke et faktum i tilværelsen, men en feilaktig forestilling. Og vi har Gudgitt autoritet og evne til å slette det fra tanke og opplevelse.

Ut fra sine åndelige oppdagelser skrev Mary Baker Eddy, "overføring av sykdom eller av visse idiosynkrasier i det dødelige sinn ville være umulig hvis denne tilværelsens store kjensgjerning ble forstått – nemlig at ikke noe disharmonisk kan komme inn i tilværelsen, for Liv er Gud" (*Vitenskap og helse*, s.228). Det grunnleggende behov er å være våken for at ikke noe disharmonisk kan komme inn i

For andre oversettelser på norsk, henviser vi til <http://www.spirituality.com/kristenvitenskapsherold>

kroppen (som bare er en manifestasjon av et menneskes tanketilstand), enten forestillingen kommer som en nedarvet tendens til sykdom, som noe hørt i en samtale, eller i nyhetene.

I min Kristen Vitenskaps helbredende praksis hender det minst én gang i uken at noen sier, "jeg kjenner en smerte" og viser til et sted det gjør vondt. Innringeren fortsetter, "jeg får antagelig..." og så nevnes en eller annen sykdom. Her synes jeg det er viktig å erkjenne at enhver uharmonisk tilstand som blir rapportert er en forestilling og ikke symptom. Som det står i *Vitenskap og helse*, "å beskrive en sykdom - dens symptomer, hvor den ytrer seg, og hvor farlig den er – er ikke vitenskapelig" (s.79). Vi behøver aldri slippe det som ikke er vitenskapelig inn i vår tankegang.

Det kan være lærerikt å høre en som ikke kan noe om medisinske teorier forklare hva han eller hun mener er et symptom på en viss sykdom. Det hjelper meg til å innse at sykdom ikke er vitenskapelig, ikke har noe mønster, og ikke behøver å godtas som en virkelig tilstand, selvom moderne teorier støtter det. Enhver antydning til disharmoni er illusjon, og å behandle disharmoni som illusjon hjelper den praktiserende til ikke å la en antatt forestilling bli til symptom. Derved er det bevist at Kristen Vitenskap er like effektiv i forhindring av sykdom som i å helbrede den.

Det er ikke alltid lett å bli kvitt "sykdomsoppfatninger" etter at de har kommet inn i tankegang og har påvirket kroppen. Det er opplagt langt bedre å holde stand mot dem og ikke innrømme slike oppfatninger i første omgang. Men enten en oppfatning eller sykdom har satt deg fast eller simpelthen banker på døren for å få slippe inn, kan den, og vil til slutt bli sett for det den er: En løgn om Guds rene og gode skaperverk.

Selvom sykdomsoppfatninger kan fremmes av ønsket om profitt gjennom slag av medisin eller annen form for behandling, er motivasjonen ofte mer uselvisk, men like ødeleggende. Ofte kan en vennskapelig advarsel mot å bli smittet av en eller annen sykdom bli en kilde til forplantning av den samme sykdommen. I en kort artikkel med tittelen "Smitte" skriver Mrs. Eddy: "Idet vi flyter med den populære strømmen av dødelig tanke uten å stille spørsmål ved troverdigheten i dens konklusjoner, gjør vi som andre gjør, tror det som andre tror, og sier det samme som andre sier. Allment samtykke er smittsomt, og det gjør sykdom smittsom." Artikkelen avslutter med, "En rolig kristen sinnstilstand er en bedre hindring av smitte enn et legemiddel, eller noen annen mulig ganglig metode; og den 'fullkomne Kjærligheten' som 'kaster frykten ut' er et sikkert forsvar" (*Miscellaneous Writings 1883-1896*, s. 228-229).

Som mange av leserne av dette bladet har opplevd er det beste forsvar å regelmessig vedlikeholde en slik bevissthet på Guds alltid tilstedeværende godhet at vi instinktivt avviser enhver forestilling om disharmoni som den løgn den er med en gang den først ber om aksept.

Å hevde tidlig på dagen at det ikke er noe i deg som kan sympatisere eller samstemme med en forestilling eller en slutning om villfarelse, avdekker forestillinger for det de er, før de kan få feste i tankene dine. Sann og vitenskapelig tenkning reagerer ikke på noen måte på det som bare er en forestilling, men avviser den. Og den føyer seg i hvert fall ikke etter forestillinger eller falske slutninger ved å si, "slik er jeg," og derved faktisk identifisere seg med en villfarelse.

Det er en glede å vite at vi kan stoppe sykdom ved hvilket som helst tidspunkt i dens utvikling. Den behøver ikke gå sin gang. Jeg har opplevd og har kjent andre som har opplevd spontan helbredelse der sykdom var blitt anerkjent for det den var, en løgn om den faktiske helsetilstanden som er normal for ethvert menneske. På en måte er hver eneste Kristen Vitenskaps helbredelse spontan, for den skjer i det øyeblikket der forestillingen om sykdom ikke lenger godtas som faktum.

Hver gang vi innser at den virkelige og evige tilstand i skaperverket er fullkommenhet, bygger vi en bevissthet som er immun mot forestillinger av enhver sort. Ved å knipe sykdom av ved roten, eller tidligere, åpner vi veien for utvikling av uavbrutt sunnhet for oss selv og andre.